

ה"ט 5336/12/18 - מיכל שרון נגד ברוך מזרחי

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 5336-12-18 שרון נ' מזרחי
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אורי גולדקורן
המבקשת מיכל שרון ע"י ב"כ עו"ד גלית שמש פאוקר
נגד ברוך מזרחי
המשיב
פסק דין

1. ביום 3.12.2018 הגישה המבקשת נגד המשיב, המתגורר בבית סמוך, בקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: החוק). בבקשה צוין כי המשיב מאיים על המבקשת שיעלים לה את הכלבים, צועק לעברה ומקלל אותה, זורק אשפה לשטחה הפרטי ובוטט בכלביה. צוין כי המשיב מטריד את המבקשת מזה כשנתיים וחצי ולאחרונה הוא התקין מצלמה הצופה אל עבר ביתה ומזמין משטרה ללא סיבה.

2. בישיבה במעמד שני הצדדים, ביום 6.12.2018, הוסיפה באת כוח המבקשת כי המבקשת אימצה מספר כלבים וכי המשיב נוהג לעקוב אחריה ומנסה לבעוט בכלבים. צוין כי המשיב שגר בקומה השנייה התקין מצלמה בקומה שלישית אשר צופה אל עבר חדריה של המבקשת דבר הפוגע בפרטיותה.

3. בישיבה שהתקיימה טען המשיב כי הוא התקין מצלמת דמה כדי להרתיע אחרים להיכנס לתוך שטחו. לדבריו המצלמה פונה אל עבר חלק תחתון של ביתו וגם לכיוון החצר של המבקשת, אולם אינה פונה אל עבר חדרי ביתה. המשיב הכחיש שהוא בעט בכלביה של המבקשת ואישר שהוא הזמין בעבר משטרה. הוא טען כי יש בבעלות המבקשת כלבים רבים אשר נובחים בקול חזק במהלך היום, דבר המפריע לבני משפחתו להירדם בלילות.

4. באת כוח המבקשת השיבה כי המשיב הודה למעשה שהכלבים של המבקשת מפריעים לו וטענה שהוא מצלם את חצר ביתה של המבקשת כדי לאסוף ראיות כנגדה בהליכים אחרים. בניגוד לדברי המשיב, הודגש כי המצלמה מכוונת אל עבר חדר האמבטיה של המבקשת וכי המבקשת תיעדה את התקנת המצלמה כך שמדובר במצלמה אמיתית שעובדת. באת כוח המבקשת ביקשה להורות למשיב להסיר את המצלמה ולא לכוונה אל עבר ביתה של המבקשת.

5. לאור טענות הצדדים עולה כי בין המבקשת לבין המשיב קיים חיכוך סביב נושא הכלבים, המוצא את ביטויו בעימותים חוזרים ונשנים וכי לאחרונה התקין המשיב מצלמה על ביתו. יש מחלוקת בין הצדדים האם מדובר במצלמה אמיתית והאם היא פונה אל עבר חדריה של המבקשת.

6. המסגרת הנורמטיבית לבקשה הינה החוק האמור, שבא למנוע "הטרדה מאיימת", כהגדרתה בסעיף 2 לחוק. ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 28.4.2011) הבהיר בית המשפט העליון כי צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי והזכות לחירות ולאוטונומיה. בבר"ע (מחוזי-ים) 179/04 שובל נ' ניסים (פורסם בנבו, 10.8.2004) פורטו שני התנאים שנדרש קיומם על מנת שבית המשפט ייתן צו על-פי החוק:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת".

עוד הובהר כי במסגרת שיקולי בית המשפט עליו להביא בחשבון את סמיכות הזמנים שבין ההטרדה המאיימת הנטענת לבין מועד הפניה לבית המשפט וכי תפקידו של בית המשפט הינו להכריע בין המעוול לבין הנפגע (ראו גם: רע"א (מחוזי-ים) 14590-03-13 אלמוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 10.4.2013)).

7. במקרה הנוכחי, מדובר בסכסוך בין שכנים הגרים בבתי סמוכים. המבקשת טענה כי המשיב מטרידה מזה למעלה משנתיים מאז עברה לגור בבנין. האירוע הטרי האחרון הוא התקנת המצלמה על-ידי המשיב. לדברי המבקשת, היא הגישה תלונה במשטרה ללא הועיל. המשיב הכחיש שהוא מנסה לבעוט בכלביה והמבקשת לא הביאה ראיות נוספות לכך. למעט התקנת המצלמה, המבקשת לא פירטה אירועים נוספים הסמוכים למועד הגשת הבקשה. המבקשת לא הביאה חוות דעת המתייחס לנושא האם מדובר במצלמה אמיתית ולא־זיה כיוון היא פונה. מדברי באת כוח המבקשת עולה כי מבוקש סעד של הסרת המצלמה או כיוונה למקום אחר. נראה שאין זה ההליך המתאים לקבלת סעד זה בנסיבות שתוארו. עם זאת, נוכח טענות המשיבה, מן הראוי שהמשיב יבחן את זווית המצלמה כך שהמשיבה לא תחוש מוטרדת ממנה, שכן לפי דבריו אין לו כל עניין בצילום המבקשת וביתה.

8. לפיכך, באיזון בין עוצמת ההטרדה למבקשת לכאורה מצד אחד והפגיעה בזכויות הבסיסיות של המשיב מצד שני, גובר השיקול ההגנה על זכויות המשיב. יש לקוות כי השכנים ילמדו לדור בשכנות טובה וימנעו מעימותים בעתיד.

9. אשר על כן, החלטתי לדחות את הבקשה. אין צו בהוצאות.

ניתן היום, כ"ח כסלו תשע"ט, 06 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.